

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2753/2020
03.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Младеновић адвокат из ..., против туженог „Falke Serbia“ ДОО из Лесковца, чији је пуномоћник Рајко Крејовић адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 794/2020 од 05.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 794/2020 од 05.06.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 875/17 од 08.02.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и као незаконито поништено решење туженог о отказу уговора о раду бр. ../2012 од 12.09.2012. године и тужени обавезан да врати тужилу на рад у року од осам дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужилу износ од 186.750,00 динара у року од осам дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 794/2020 од 05.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 875/17 од 08.02.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилу је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије да другостепени суд није поступио по налозима из решења Врховног касационог суда Рев2 2332/2019 од 06.11.2019. године и да одлуку о жалби није донео након одржане расправе, указује се на релативно битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП које, имајући у виду разлоге за одбијање жалбе наведене у образложењу другостепене пресуде, не утичу на њену правилност.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је уговором о раду од 20.10.2011. године засновала радни однос на неодређено време. Тужени је 06.09.2012. године уручио тужилји упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду због повреде радне дисциплине прописане чланом 31. тачка 4, 7, 9, 10, 11. и 27. Правилника о раду, учињених 03.09, 05.09. и 06.09.2012. године изазивањем расправе и агресивним наступом према надређенима и колегама; напуштањем радног места и одласком на друга одељења где је ширила непримерену комуникацију и изазивала немир; одбијањем да у свом одељењу ради задатке које јој је поверио надређени; агресивним испадима и истицањем на огласну таблу поруке провокативне садржине. Тужила се 11.09.2012. године писмено изјаснила на примљено упозорење. Оспореним решењем од 12.09.2012. године отказан је тужилин уговор о раду због скривљене повреде радне дисциплине из члана 31. тачке 4, 7, 9, 10, 11. и 27. Правилника о раду, са образложењем да је након окончаног поступка несумњиво утврђено да је тужила својом кривицом учинила повреде радне дисциплине предвиђене чланом 29. тачка 3. и чланом 31. Правилника о раду, због чега је применом члана 179. став 1. тачка 3. Закона о раду и члана 32. Правилника о раду изречена мера отказа уговора о раду.

Полазећи од одредбе члана 185. став 1. Закона о раду, првостепени суд је закључио да образложење решења којим се тужилји отказује уговор о раду не садржи опис радњи којима је тужила учинила повреду радне дисциплине - начин, место и време њиховог извршења, због чега је применом наведене одредбе поништио оспорено решење као незаконито.

Другостепени суд прихвата разлоге првостепеног суда за одлуку о тужбеном захтеву. И по налажењу тог суда, образложење решења о отказу уговора о раду мора да садржи чињенице из којих се може извести закључак да је настао разлог за престанак радног односа, и да није довољно само паушално навести да запослени не поштује радну дисциплину.

Изложено правно становиште нижестепених судова прихвата и Врховни касациони суд, због чега ревизију туженог сматра неоснованом.

Одредбом члана 185. став 1. Закона о раду прописано је да се уговор о раду отказује решењем у писаном облику, које обавезно садржи образложење и поуку о правном леку. То је формални акт, чије образложење мора да садржи конкретизацију

радње која представља разлог за отказ уговора о раду, како у погледу начина, тако и у погледу места и времена извршења, уз навођење доказа из којих су ове битне околности утврђене. Постојање образложења омогућава да се конкретна радња запосленог, извршена у означеном времену, на одређеном месту и под утврђеним околностима може идентификовати као дисциплинска повреда која по закону, општем акту или уговору о раду води отказу. Због тога је ваљаност образложења услов за пуноважност решења којим послодавац отказује запосленом уговор о раду.

У конкретном случају, оспорено решење туженог садржи образложење у којем се, поред чињеница о радноправном статусу тужиле (када је засновала радни однос и радни однос на неодређено време), раније датом усменом упозорењу и писменом упозорењу од 06.09.2012. године и његовом уручењу, наводи да је након окончања поступка утврђивања чињеничног стања тужилца својом кривицом учинила повреду радне дисциплине предвиђене општим актом туженог. Изостало је навођење конкретних околности под којима је тужилца извршила радњу коју је тужени оквалификовао као повреду радне дисциплине.

Циљ радног спора је да се утврди да ли је отказни разлог постојао, сходно разлозима из садржине образложења решења о отказу уговора о раду. Ова парница не може бити корективни поступак у којем се допуњују или прецизирају тврдње о постојању радне дисциплине, јер је исту тужени био дужан да утврди пре отказа.

Нису основани наводи ревизије да је упозорење, у којем су изложене све околности случаја, саставни део оспореног решења и да са њим чини целину. Решење о отказу уговора о раду је законито ако је целокупна процедура која претходи његовом доношењу била сагласна Закону о раду. Околност да је тужени не законит начин спровео радње које претходе доношењу решења о отказу уговора о раду, не може отклонити незаконитост учињену тим решењем по питању његове садржине, нарочито садржине образложења. При том, текст решења не садржи напомену која упућује да је упозорење његов интегрални део.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Због тога је захтев тужиле за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић